

ת"פ 23861/06/21 - מאיר תורג'מן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 23861-06-21 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
המבקש	מאיר תורג'מן על-ידי ב"כ עו"ד פוקסברומר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

המבקש הוא הנאשם 1 בכתב האישום. לפני בקשתו, להפרדת האישום הרביעי לכתב האישום המתוקן מיום 9.11.22 מיתר האישומים.

לאחר ששקלתי את עמדות הצדדים וטיעוניהם, לא אוכל לקבל את הבקשה.

אציין שההכרעה בבקשה נעשית על יסוד עובדות כתב האישום, ואין בה משום אמירה לפיה הן נכונות.

האישום הרביעי עוסק בטענה לפיה הנאשם 1 מעל בכספי קופת בית כנסת בו שימש כבעל תפקיד. בין היתר נטען כי נטל כספים בדרך של העברת המחאות לרשת "רמי לוי שיווק השקמה" (להלן: "רמי לוי") בתמורה לרכישת תווי קניה, במספר מועדים המצוינים שם. כפי הנטען, העביר המחאות בסך כולל של 30,000 ₪, כנגדן קיבל תווי קניה בשווי של 20,000 ₪ בלבד ואת היתרה קיבל לחשבונו הפרטי בזיכוי מרמי לוי. עוד כפי הנטען, המחאות שהועברו לרמי לוי היו שתי המחאות מחשבון בית הכנסת, והמחאה נוספת שקיבל מהנאשם 5.

בכך נקשר אישום זה באישום השלישי, בו נטען שהנאשם 1 קיבל שוחד מהנאשם 5, כש"טובות ההנאה" הוגדרו כקבלת המחאות מהנאשם 5 ושימוש בהן לרכישת תווי קניה של רמי לוי, כביכול עבור נזקקים אך בפועל הן נמסרו לנאשם 1.

הדבר עונה לדרישות סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. אלה פורשו כעוסקות ברצון "שפרשה עובדתית אחת תתברר לפני בית-משפט אחד, על כל ספיחיה", וזאת כדי להבטיח את יעילות הדיון (ע"פ 866/95 סוסן נ' מדינת ישראל (1996)). החלופה בסעיף האמור העוסקת ב"אותן עובדות" דנה באישומים אשר "עוסקים 'בגזרות שונות של פרשה אחת'... כל שצריך להתקיים הוא מכנה משותף עובדתי" (בג"ץ 5283/98 חדר נ' בית המשפט המחוזי (1998)). ההקשר העובדתי שתואר לעיל, לצד קרבת המועדים כעולה מנוסח האישומים האמורים (הנוגעים לשנים 2014-2016), וטענת המאשימה המסתברת כי הוכחת האישומים תצריך היזקקות לראיות

עמוד 1

מקבילות, מצדיקים שלא להפריד את האישומים.

מסקנה זו מתחזקת נוכח טענת ההגנה שהוצגה בסעיף 2ה לתגובתה, שאף היא קושרת בין שתי ההתרחשויות. כך בטיעון לפיו התווים נרכשו תחילה מחשבון הנאשם "עמו הפעיל את בית הכנסת שלו, וכאשר נמצאה תרומתו הנדיבה של לורנט לוי, ניתן היה לממן את התווים".

עוד לא התרשמתי מקיומו של "בסיס ממשי לקיום חשש שבירור האישומים במאוחד עלול לפגוע בהגנת הנאשם" (עניין **חדר** הנ"ל), כנדרש לקבלת הבקשה. בכלל זה, איני סבור שצירוף האישום הרביעי עלול להשחיר את פני הנאשם.

לכן, הבקשה להפרדת האישומים נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.